

قله درفک یا دلفک

موقعیت جغرافیایی: قله در رشته کوه‌های البرز غربی در شمال شرقی شهرستان رودبار و در منطقه جنگلی سیاهکل قرار دارد.

بررسی توپوگرافی قله: آتشفشان خاموش درفک در منتهی الیه خط الراس غربی البرز واقع است که از شرق توسط گردنه دیلمان به قله کم ارتفاع ۲۲۰۰ متری ناتیش کوه و سپس ارتفاعات اشکورات و در نهایت به قله خشچال بزرگ متصل می‌گردد.

ویژگی خاص: در ضلع شمالی قله دیواره ۵۰۰ متری آهکی بلندی قرار دارد و از جمله سایر دیدنی‌های آن باید از غار یخ بر فراز کاسه درفک نام برد.

مسیر صعود به قله: در جاده‌ای به سوی رشت، پس از رودبار و بعد از عبور از سفید رود به سوی آبادی شیرکوه در دامنه جنوب غربی درفک رهسپار می‌شویم در کوهپایه نسیم روح نوازی جریان دارد. شب را در کنار مردمان خونگرم شیرکوه گذرانده، صبح زود این روستای کوچک را به سوی اولین منزل میان راه گوسفند سرای لارنه که در میان جنگلهای انبوه درفک است ترک می‌کنیم. در ابتدا به سوی منبع آب ده ادامه راه داد و پس از پشت سر گذاردن این مکان مسیر را از روی یال که کاملاً درون جنگل قرار دارد به سمت بالا ادامه می‌دهیم باید دقت داشت که از مسیر روی یال منحرف نشویم و به داخل دره‌های فرعی اطراف یال اشتباهاً سرازیر نشویم. گوسفند سرای لارنه دارای یک کلبه و چشمه کوچک و چمنزاری سرسبز و جالب است. سپس از جنوب لارنه، از فراز منطقه مسطحی بر بالای دهکده کوچک دفراف گذشته، در جهت شمال شرقی حرکت می‌کنیم، تا به منطقه سراشویی سیاده دره و انبوه درختان جنگلی می‌رسیم. هر از چندگاه در هر کجای جنگل اثر رد پای جانوری به چشم می‌خورد پرنندگان آواز سر داده‌اند و سرحال و شاداب از شاخه‌ای به شاخه‌ای می‌پرند. در دور دست‌های جنوبی سر و صدای میش‌های وحشی به گوش می‌رسد. انگار تا به حال کسی از این مسیر عبور نکرده است. طبیعت بکر و زیبا و دست نخورده است و ما همچنان به پیش می‌رویم. در کنار یک سربالایی به نام سنگ سرا استراحتی کرده سپس راه مالرو سمت راست را مجدداً ادامه می‌دهیم. در گوسفند سرای جیرونی به منطقه‌ای وسیع و مرتعی دل انگیز و سرسبز می‌رسیم. درختان جنگلی کم کم ناپدید می‌شوند. به جای آنها بوته‌های بزرگ سر بر می‌آورند و راه مالرو به سوی قله کاملاً مشخص می‌شود. پس از عبور از یک شیب تند به صورت زیکزاک

به پهن دژ می‌رسیم در اینجا نیز یک کلبه سنگی وجود دارد. پس از عبور از امتداد چند یال کوچک در جهت شرق و تراورسی کوچک در پی یک راه پیمایی طولانی به لبه گردنه و کاسه درفک وارد می‌شویم. کاسه قله که در واقع دهانه آتشفشانی آن به حساب می‌آید، در حدود ۲۵۰۰ متر طول و ۸۰۰ الی ۹۰۰ متر عرض دارد. در این کاسه کلبه‌های سنگی کوچک و بزرگی وجود دارد. قله حال و هوایی کاملاً بهاری دارد و در نقاط مختلف شیارهای منتهی به لبه‌های قله مانند آن لکه‌های برف دیده می‌شود. کلبه به دامداران کوچ نشین تعلق دارد که برای تعلیف دام‌های خود هر ساله به این مکان می‌آیند. در اینجا شبی سرد و ساکت و آرام را در زیر چتر ستارگان درخشان آسمان به سر می‌بریم و صبح زود پس از جمع‌آوری وسایل با صرف مدت زمانی اندک به قله شمال شرقی دشت به ارتفاع ۲۷۰۵ متر صعود می‌کنیم. مه غلیظی تمامی دامنه‌های دره اشکورات و دیلمان را پوشانده است. از کران تا کرانه‌های شرقی قله البرز غربی چون برج خشچال، سرخه کوه هیر، کوه‌های شمالی قزوین و آسمان سرا دیده می‌شوند در غرب پشته کوه و کوه‌های گیلان به وضوح پیدا هستند. سواحل دریای خزر از مه متراکم پوشیده شده است. با دیداری از کوه‌های اطراف مجدداً به داخل کاسه درفک بازگشته و از آنجا به شیرکوه بر می‌گردیم. بهترین زمان برای صعود به درفک اردیبهشت و خرداد ماه و برای عکاسان فصل پاییز می‌باشد. (برگرفته از کتاب کوهنوردی در ایران (علی مقیم)